Medi natural | Àlex de la Guia | Actualitzat el 03/07/2019 a les 11:54

Fem rebrotar la Ribera d'Ebre

«Ja portem molts dies plorant per la nostra terra, els nostres camps i les nostres granges. Ara toca treballar per tornar a somriure, toca ser solidari amb qui ho ha perdut tot, com ho hem sigut amb els bombers i les persones desallotjades per les flames»

El diumenge a la nit els bombers de la Generalitat van donar per controlat l'incendi forestal que des del dimecres passat crema el nord de la Ribera d'Ebre.

La desgràcia dels incendis va tornar a sacsar la Ribera d'Ebre, aquest cop al nord. El dimecres va començar un incendi entre la Torre de l'Espanyol i Vinebre que ha afectat diversos pobles de la Ribera i el Segrià, arribant al punt d'haver de confinar pobles sencers pel fum i les cendres, d'evacuar més de cinquanta veïns o preparar un poble per una possible evacuació al veure les flames arribant al nucli urbà del municipi.

Per sort, gràcies a la feina dels bombers i dels pagesos de la zona el foc no ha arribat a cap poble i s'ha acabat controlant. Els pagesos van ajudar mullant a les zones on encara no havia arribat el foc mentre els bombers lluitaven contra el foc per terra i aire. La gran faena valenta i indispensable dels bombers ha acabat apagant un dels pitjors incendis dels últims 20 anys a Catalunya, gràcies a ells un incendi que es preveia que arribaria a les 20 mil hectàrees no ha arribat a les 10 mil.

Però per desgràcia quan passen desastres sempre hi ha qui s'aprofita per riu dels que pateixen, ja sigui per fer la gracia o per aprofitar el foc per insultar a Catalunya o l'independentisme.

Estos dies hem vist comentaris a les xarxes de gent rient-se de Catalunya perquè la Unitat Militar d'Emergències de l'exèrcit espanyol ha vingut a ajudar a apagar el foc de la Ribera d'Ebre. I sincerament, només faltaria que no vinguessin, per això estan i per això els impostos de tots els catalans (vulguem o no) també van a parar a l'exèrcit espanyol.

Dit això, la meua opinió personal de pacifista em fa seguir pensat que els exèrcits han de deixar d'existir. Els exèrcits són cossos militats pagats pels governs estatals per ocupar altres estats per afavorir les grans empreses i regalar-los-hi la matèria primera dels estats més «dèbils». És cert que també van a altres països a fer ajuda humanitària, moltes vegades després d'haver passat una guerra per la zona. Mos hauriem de preguntar si aquesta ajuda humanitària és per netejar la cara de les ocupacions militars o per convenciment humanitari -veient el que està fent europa a la Mediterrania i Estats Units a la frontera amb Mexic és evident que és per netejar la cara-.

És cert que hi ha unitats per ajudar els bombers a apagar els incendis, però també és cert que si no existissin, potser, els diners dels exèrcits els podríem dedicar als bombers per tenir més unitats arreu del territori i dotar-los de més i millors recursos. Però això és una simple opinió que es pot compartir o no.

Dit tot això, ara, a la Ribera d'Ebre no mos toca plorar o enfadar-mos, ja portem molts dies plorant per la nostra terra, els nostres camps i les nostres granges. Ara toca treballar per tornar a somriure, toca ser solidari amb qui ho ha perdut tot (o quasi tot) com ho hem sigut amb els bombers i les persones desallotjades per les flames. Si hem estat uns dies recollint menjar i beure per ells, ara, toca ajudar a aixecar les granges cremades i ajudar a omplir-les, ara toca ajudar a les entitats de la Ribera d'Ebre, com el Centre d'Estudis de la Ribera d'Ebre (CERE), els ajuntaments afectats i al Consell Comarcal de la Ribera d'Ebre a replantar la zona i recuperar el seu verd i el nostre somriure lo abans possible.

Per això són necessàries iniciatives voluntàries com la dels ramaders de Catalunya que han donat bestiar a qui l'ha perdut, campanyes de micromecenatge per poder pagar el transport o iniciatives com Rebrotarem la Ribera d'Ebre per mirar de coordinar els donatius.

Qualsevol ajuda, qualsevol iniciativa solidària, sempre coordinada amb el CERE i les institucions afectades, és necessària, imprescindible i serà molt benvinguda.

Lo diumenge a la tarde la Núria Caro i jo vam fer públic que donaríem el 50% dels drets d'autors del llibre «Generació #LoRiuÉsVida» a la recuperació dels espais cremats. I aprofitant tot això vull acabar l'article animant a tots i totes a aportar el vostre granet de sorra per recuperar este racó molt desconegut del sud de Catalunya, un racó que no és el més fotografiat de Catalunya però que tenia - i tindrà- el mateix encant que qualsevol altre espai natural del nostre planeta.

I mentre fem rebrotar la Ribera d'Ebre haurem de fer autocrítica com a país i reflexionar sobre quin país i quin govern volem. Volem un país amb les zones rurals despoblades, i per tant, que cada cop els boscos estiguen pitjor i sigui menys difícil apagar incendis? Volem uns governs ambientofòbics que només mirin pels interessos de les empreses i no es preocupin pel canvi climàtic, un dels pitjors enemics dels bombers per apagar un incendi, ja que amb el canvi climàtic les temperatures són més altes i els camps més secs? Volem uns governs que no inverteixen lo suficient en bombers o polítiques forestals?

La societat ha de fer-se estes preguntes i els governs locals, català i espanyol han de donar resposta a les demandes de la societat i començar a fer polítiques reals contra el canvi climàtic, el despoblament i per millorar els boscos.